

B A D O K H

Vrchní soud v Olomouci

prostřednictvím

Krajského soudu v Ostravě

Havlíčkovo nábr. č. 34

728 81 Ostrava 1

KRAJSKÝ SOUD OSTRAVA	
Došlo:	hod. 7 ³⁰
- 8. 12. 2016	
Poč. stej.	Doručen poštou příloh
Hodnota kolik	

7. prosince 2016

Ke sp. zn.: KSOS 25 INS 10525/2016

Navrhovatel:

Arca Services a.s., IČO 04861116

se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4

zapsaná v OR u Městského soudu v Praze pod sp. zn. B 21403

Zastoupen:

Mgr. Ing. Ladislavem Málkem, advokátem, číslo osvědčení ČAK 12352, se sídlem Sudoměřská 6, 130 00 Praha 3

Dlužník:

OKD, a.s., IČO 268 63 154,

se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná,

zapsaná v OR u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. B 2900

Zastoupen:

Petrem Kuhnem, advokátem, číslo osvědčení ČAK 10624, se sídlem: BADOKH – Kuhn Dostál advokátní kancelář s.r.o., Praha 1, 28. října 12, PSČ: 110 00

Vyjádření dlužníka k odvolání navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B211 ze dne 20.10.2016

Doporučeně

Dvojmo

Přílohy: dle textu

K161209-019

POSTOU

Soud: KS Ostrava

Doslo: 08.12.2016 07:30

Pocet stran/priloh: 5/

Pocet stejnopisu:

I. Úvod

1. Krajský soud v Ostravě vydal dne 20.10.2016 usnesení č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B211, kterým zamítl návrh navrhovatele ze dne 5.10.2016, prostřednictvím něhož se navrhovatel domáhal, aby insolvenční soud zakázal dlužníkovi nakládat s majetkovou podstatou. Navrhovatel podal dne 3.11.2016 proti usnesení odvolání.
2. Dlužník Odvolání považuje za nedůvodné a vyjadřuje se k němu, jak je uvedeno níže.

II. Vyjádření dlužníka

3. Navrhovatel v odvolání uvedl, že Usnesení považuje za nepřezkoumatelné, neboť se insolvenční soud nevypořádal s podstatnou částí argumentace navrhovatele vztahující se k navrhovatelem tvrzené důvodné pochybnosti o odborné způsobilosti osob jednajících jménem dlužníka. Tím měl Usnesení zatížit vadou, která způsobuje jeho nezákonnost. Dále uvedl, že insolvenční dospěl k nesprávným (neúplným) skutkovým zjištěním, která následně nesprávně posoudil.
4. Dlužník považuje Usnesení za věcně i právně správné a má za to, že insolvenční soud řádně zhodnotil skutkový i právní stav a dostál všem zákonným požadavkům vztahujícím se k odůvodnění rozhodnutí, zejména požadavkům dle ustanovení § 167 ve spojení s § 157 občanského soudního řádu.
5. Argument navrhovatele, že se insolvenční soud nevypořádal s jeho tvrzením o důvodné pochybnosti vztahující se k osobám jednajícím za dlužníka, je lichý. Insolvenční soud v této souvislosti v Usnesení mimo jiné uvedl, že „*věřitel svým návrhem neprokázal, že jsou zde pochybnosti o odborné způsobilosti dlužníka nebo osob jednajících jeho jménem*“, že (ve shodě s insolvenčním správcem) ze spisu vyplývá, že „*dlužník poskytuje správci, věřitelskému výboru tak i soudu veškerou součinnost*“ a „*nebylo zjištěno žádné nepoctivé jednání osob jednajících za dlužníka*“. Je tedy zjevné, že se s předmětnou námitkou navrhovatele insolvenční soud vypořádal. K námitce navrhovatele vztahující se k přípravě reorganizačního plánu pak insolvenční soud konstatoval, že „*základní body reorganizačního plánu dlužník uvedl již ve svém insolvenčním návrhu, tak i později na schůzi věřitelů*“. Skutečnost, že konkrétní podoba a harmonogram reorganizace bude součástí samotného reorganizačního plánu, nevybočuje ze standardního průběhu reorganizačních řízení. K úvěrovému financování insolvenční soud uvedl, že „*úvěrové financování je od počátku zcela transparentní a v souladu s podmínkami uvedenými v insolvenčním zákoně*“. Dle dlužníka se insolvenční soud blíže k jednotlivým blíže nespecifikovaným tvrzením navrhovatele, které nebyly podloženy žádnými důkazy, vyjádřit nemohl. Insolvenční soud je povinen se řídit zásadou dispozitivní, nikoli zásadou oficiality.

6. Naproti tomu, pokud se insolvenční soud v Usnesení zabýval poskytováním součinnosti ze strany dlužníka insolvenčnímu správci, věřitelskému výboru a insolvenčnímu soudu, tak tato skutečnost je z hlediska zvážení aplikace § 332 insolvenčního zákona podstatná a insolvenční soud měl povinnost se jí zabývat, neboť byla tvrzena a prokazována dlužníkem a vyjadřoval se k ní i insolvenčním správcem. Z obsahu spisu nevyplývá skutečnost, která by odůvodňovala potřebu použití § 332 insolvenčního zákona.
7. Pro úplnost je nutno konstatovat, že určitá omezení dlužníka vztahující se k nakládání s majetkovou podstatou dlužníkem se již v souladu s insolvenčním zákonem aplikují. Jedná se např. o omezení dle § 330 odst. 2 insolvenčního zákona, dle kterého je k provedení úkonů, které mají z hlediska nakládání s majetkovou podstatou a její správou zásadní význam, zapotřebí souhlas věřitelského výboru. Za taková zásadní rozhodnutí se podle § 330 odst. 3 insolvenčního zákona považuje rozhodnutí, na jehož základě se významně změní hodnota majetkové podstaty nebo postavení věřitelů anebo míra uspokojení věřitelů. Taková jednání dlužník činí pouze se souhlasem věřitelského výboru či příp. i se souhlasem insolvenčního soudu, což ostatně vyplývá z insolvenčního spisu a jednotlivých zápisů z jednání věřitelského výboru dlužníka.
8. Navrhovatel v bodě 8 Odvolání uvádí, že k objektivnímu prošetření skutečnosti, zda jednání vedoucí k úpadku dlužníka a zabránění činnosti dlužníka, která by vedla k dalšímu zhoršení pozice dlužníka, resp. věřitelů, nelze dosáhnout jinak než, že dispoziční oprávnění k majetkové podstatě dlužníka budou náležet insolvenčnímu správci. Navrhovatel však tento svůj závěr řádně nedotvrdil ani neprokázal. Tvrzení navrhovatele, že osoby jednající za dlužníka byly ve svých funkcích již před podáním insolvenčního návrhu nevypovídá o jejich odborné nezpůsobilosti a není způsobilé založit důvod k zakázání dlužníkovi nakládat s majetkovou podstatou. Z obsahu insolvenčního spisu naopak vyplývá, že členové statutárního orgánu dlužníka činí jednání směřující k maximalizaci uspokojení věřitelů (došlo k odmítnutí nevýhodných smluv o vzájemném plnění, výpovědi nevýhodných nájemních smluv, dochází k přijetí úsporných opatření apod.). Nad činností dlužníka vykonává dohled insolvenčního správce i věřitelský výbor.
9. V Odvolání uvedené srovnání hospodářských výsledků dlužníka v letech 2006 a 2007 s rokem 2015 dlužník považuje za nerozhodné, neboť srovnává hodnoty vzdálené od sebe takřka 10 let, které jsou ovlivněny mnoha skutečnostmi (aktuální hospodářská situace, poptávka po příslušných komoditách, investice dlužníka, geologické podmínky, růst mezd, odpisy majetku, inflace, náklady na splnění povinností při těžbě uhlí apod.). Navrhovatelem uvedená data dle dlužníka o odpovědnosti osob jednajících za dlužníka nevypovídají ničeho. Nelze také opomenout skutečnost, že tyto skutečnosti nebyly navrhovatelem tvrzeny ani prokazovány v řízení před insolvenčním soudem.

Důkaz:

- zápis ze schůze věřitelů publikovaný v insolvenčním rejstříku pod pořadím B-180 (je součástí insolvenčního spisu)
- zápisy ze schůzí věřitelského výboru dlužníka ze dnů 29. srpna 2016 a 7. září 2016 (jsou součástí insolvenčního spisu)

III.

Návrh

Vzhledem k výše uvedenému dlužník navrhuje, aby odvolací soud usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.10.2016, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016-B211, potvrdil.

OKD, a.s.

BADOKH

28. října 767/12

110 00 Praha 1

Česká republika

www.badokh.com

DODEJKA
AVIS DE RÉCEPTION

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábrž. č. 34
Ostrava 1
728 81

